

Tóc Gió

Gió chiều nào, gió Nam hay Bắc, gió?
ngó tóc nàng tôi nhớ gió Đoài Đông...
gió ở vườn cau, gió bên bờ sông
em theo Ngoại, gió bình bồng tóc gió!

Hồi mười lăm, em là cô-gái-nhỏ
má em hồng em nhớ không, em nhớ không?
em kéo tóc che đi hai con mắt
để đừng nhìn con ngựa bồng dừng chân!

Đường trường xa ngựa phi đường xa
em gần gũi bồng dưng mà gần gũi,
tôi xuống ngựa đứng vòng tay thừa Ngoại
"Có phải đây là sông núi Quê Hương?".

Em! Ôi chao! Hai má hồng thêm hường
em bẽn lẽn nép mặt vào lưng Ngoại,
tóc gió bay hình như con suối
gặp thác ghềnh bồng nở vạn muôn hoa...

Ôi buổi đó tóc em xòa ả Bắc
mưa theo Nồm quyền quyền hương vườn cau!
Tình đầu tiên, tôi không hiểu thế nào,
tôi đã vòng tay đứng cúi đầu trước Ngoại!

Mây Nam Phổ ùn lên thôn Phú Hội
tóc em là con suối chảy quanh tôi!

Những nhánh hoa quỳ nghiêng theo triền đồi,
Con ngựa hí, "anh yêu em rồi chắc?"

Em vén tóc lộ ra hai con mắt
biếc như rừng xanh như núi Trường Sơn!
Mười lăm tuổi em là mùa Xuân,
mười bảy tuổi...em cho tôi mùa Hạ!

*Vườn của Ngoại mãi xanh xanh màu lá
bên kia sông đỏ quánh bóng mặt trời,
ngựa tôi vào đường sương xa xôi,
tiếng cau rụng nhớ quá người tóc gió!*

Trần Văn Lệ